

عنوان مقاله:

آمایش و ارزیابی اراضی

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهین حنیفه پور - دانشجوی کارشناسی ارشد همزیستی با بیابان، تولیدات گیاهی و دامی

زهرا آقابابایی - دانشجوی کارشناسی ارشد همزیستی با بیابان- محیط زیست و منابع طبیعی

خلاصه مقاله:

به طور کلی آمایش سرزمین عبارت است از تنظیم رابطه بین انسان، سرزمین و فعالیت های انسان در سرزمین به منظور بهره برداری در خور و پایدار از جمیع امکانات انسانی و فضایی سرزمین، جهت بهبود وضع مادی و معنوی اجتماع در طول زمان به عبارت ساده تر، باید استفاده از سرزمین به عمل آید که ویژگی های طبیعی (اکولوژیکی) با نیازهای اقتصادی/اجتماعی وفق داده شوند. و ارزیابی یک فرآیند زمانی است که بر نمونه برداری آماری معتبر از یک منطقه استوار بوده و داده های کافی را از وضعیت اکوسیستم در یک محدوده جغرافیائی گسترده فراهم می آورد. بنابراین آمایش سرزمین تابعی از برنامه های راهبردی، سیاست گذاری ها و متغیرهای زمانی کشوری، منطقه ای و محلی است. بنابراین می توان گفت یکی از مهمترین مراحل آمایش سرزمین، ارزیابی توان اکولوژیکی واحدها برای هر یک از کاربریهای موجود و یا پیشنهادی می باشد.

کلمات کلیدی:

آمایش، ارزیابی، پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160297>

